

Målfrid Låte, forpleiningsassistent

Målfrid Låte er ansatt i ESS, tidligere Eurest og har arbeidet som forpleiningsassistent på Frigg.

Låte begynner med å snakke litt rundt fagforeningsarbeid, kampen for å få kvinner offshore og kampen for å få samme lønn som annen ufaglært arbeidskraft ute. Hun fortsetter med å fortelle om alkoholproblemer blant offshorearbeidere. Dette var et problem særlig for menn:

”Hvis ikke mannfolk har noen hytte de skal bygge eller noe – så skeier de gjerne ut. Hvis de ikke har familie og sånne ting er det ikke lett. Mens vi kvinnfolk er ikke vant til å drikke og vi er vant til å finne på andre ting i fritiden. Så jeg tror ikke det er så vanskelig for oss.”

Det har ikke bare vært lett for kvinner å jobbe offshore, forteller Låte, særlig ikke i begynnelsen. En ble fort veldig bevisst sitt eget kjønn.

Overgangen fra Ekofisk til Frigg var stor. Folk var mer snobbete på Frigg og det var kontroverser internt blant cateringansatte. Frigg var en mer sofistisert del av Nordsjøen. Låte er en kvinne som gjør som hun vil, og det ble ikke alltid like godt mottatt. Hun følte aldri noen form for diskriminering.

Hun forteller videre om sine oppfatninger av de kulturelle forskjellene på Frigg. Hun karakteriserer engelskmenn som at de ikke hadde så god smak, likestilling var ikke kommet så langt, men at de var ytterst høflige. Det var et godt samhold blant engelskmennene. De kom til oppholdsrommet samlet, satt samlet og spilte biljard sammen.

Hun berømmer velferden. Da hun selv ble syk sendte velferden henne bøker og blomster, selv om hun ikke var Elf-ansatt. Hun følte en veldig omsorg fra de andre om bord på Frigg både da hun var syk og da hun kom tilbake på jobb. Hun forteller videre om miljøet på Frigg, med julefeiring, om tilpassing av utstyr for å minimere slitasjeskader og om kulturkonflikter, og om forskjellen på de enkelte plattformer, CDP1 med bare engelskmenn og britisk catering og DP2 som var mer hjemmekoselig og mindre snobbet. Også fagforeningsarbeid er sentralt for Låte. Forpleiningsansatte kunne ikke bli medlem i EANOF, så flesteparten ble medlem i NOPEF.

Til slutt kommer Låte inn på arbeidsoppgavene. Et av skiftene varte fra fire om ettermiddagen til fire på natten og besto av vasking av kontorer og bartjeneste, servering av kaffe, prate med folk og kjøre film. Nattskiftet besto av vasking av kontorer og privat-tøy, sette frem nattmat og ta oppvasken. Så var det forkost og oppvasken etter den. *”Du tåler mye mindre jobb på natten enn du gjør på dag, men du har vel så mye. Jeg tror jeg har to eller tre nattskift i året av ni turer. Når det gjelder dagskiftet er det lettere for oss hvis det er veldig mye folk om bord. For det er samme for deg om det bor to på en lugar eller det bor en. For det er samme badet å gjøre rent allikevel. Det som er mitt problem er at jeg klarer ikke se på at her trengs det støvsuging. Vi har tid til å støvsuge, men jeg vet det at av og til er jeg veldig sliten for jeg har nesten ikke pauser. Spesielt hvis du overtar etter noen som ikke har gjort noe særlig.”*

Intervjuet med Målfrid Låte ble gjennomført av Gunleiv Hadland og Trude Meland på Norsk Oljemuseum, 25. april 2006.